

هو الله - ای دو نفس مبارک الحمد لله ایام قطع اخبار...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۷۹

هو الله

ای دو نفس مبارک الحمد لله ایام قطع اخبار منتهی گشت باز پیک مبین و قاصد امین به عبور و مرور آمد فوراً به یاد شما افتادم و پیش از ورود نامه مشکور به تحریر این رقی منشور پرداختم تا واضح و مشهود شود که هر دم در خاطرید و در محضر حاضر. هر چند از طهران تا به حال جز دو تلغراف نامه‌ای وصول نیافت و خبری نرسید و لکن به مفاد ما کذب الفؤاد ما رأی در تتابع سال‌های انقلاب در هر اقلیمی ولو اندکی در امور فتور حاصل شد امیدوارم که طهران محفوظ و مصون مانده و در نهایت روح و ریحان باشد و احببای الهی چنان که باید و شاید محافظه حصن حصین و بنیان متین نموده‌اند و در نشر نفعات الله و انتشار تعالیم الهیه و تربیت نفوس کوشیده‌اند تا نورانیت این امر اعظم در انظار مجسم گردد و در صفحات قلوب مصور شود و تلافی سوء انقلاب و شدت اضطراب و مضرت احزاب و ویرانی ایران گردد. زیرا جمیع احزاب واضح و معین شد بل مشخص و مجسم گشت که سبب اضطراب شدند بلکه احباب به عون و عنایت ربّ الأرباب سبب آسایش و راحت ایران بلکه عموم جهان گردند. مرور ایام باید نتیجه تامّ دهد. و اما سائر ملل و اقوام فی الحقیقه اوقاتشان به اضغاث و احلام گذرد. ملاحظه فرمائید در انقلاب ایران بل اضطراب عموم جهان در این تماشاخانه چه پرده‌ها به میان آمد و عاقبت کلّ منظری گشت. نه ثمری و اثری و نه نتیجه و خبری جز ویرانی و پریشانی و پشیمانی نه غالب و مغلوب هر دو در خسران زیرا خون سی کرور نفوس هدر و عالم انسانی در خطر و مدن و قری زیر و زبر شد و بی نتیجه و ثمر زیرا عالم خاک یک موج زند و جمیع را از اوج به زیر خیمه خویش آرد و

ORIGINAL

AUDIO

اسیر تنگای قبور فرماید و هر چیز فراموش گردد و تلک الأيام نداولها بین الناس. عاقبت زیان اندر زیانست مگر
نفوسی که اساس عزّت ابدیّه و پایه آسایش عالم آفرینش نهند و جهان را به نور موهبت رحمن زینت و آرایش
بخشند، حتی همسات این نفوس الی الأبد باقی و ثابت و بی پایانست و علیکم التّحیّة و الثّناء. عبدالبهاء عباس ه
ربیع الثانی سنه ۱۳۳۶.